601/00

Den 11. september 2000 blev i sag nr. 52.415:

xxxxx xx
xxxxxxxxxxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikringsselskabet
Vejle Brand
af 1841 g/s
"Gormsgaard"
Gormsgade 2
7100 Vejle

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren A.E. anmeldte, at han den 14/11 1997 efter at have været involveret i et kort håndgemæng var blevet overfaldet og herved bl.a. havde pådraget sig en alvorlig tandskade samt en hørenedsættelse.

Selskabet har i skrivelse af 9/3 2000 til nævnet afvist at yde forsikringsdækning med følgende begrundelse:

- at der ikke er sket en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig indvirkning på legemet, jfr. ulykkesdefinitionen,
- at de opståede skader ikke er dækningsberettigede, da disse er en følge af et ulykkestilfælde sket under deltagelse i slagsmål, jfr. forsikringsbetingelsernes pkt. 2.7.7, som er en objektiv undtagelsesbestemmelse,
- at skaderne heller ikke er dækningsberettigede, selvom nævnet måtte lægge til

grund, at dette forsikringsvilkår er en subjektiv afgrænsning af selskabets risiko, idet klagerens deltagelse i slagsmålet efter oplysningerne i sagen må tilregnes ham som grov uagtsomhed, og

- at det efter oplysningerne i sagen må lægges til grund, at skaderne er en følge af et ulykkestilfælde, der skyldes klagerens selvforskyldte beruselse og/eller grove uagtsomhed, jfr. forsikringsbetingelsernes pkt. 2.5.3 og 2.5.2 samt forsikringsaftalelovens §§ 20 og 18."

Klagerens advokat bestrider, at skaderne skete under deltagelse i slagsmål.

I sagen er bl.a. fremlagt politirapporter, udskrift af dombogen for Retten i K… samt udskrift af dombogen fra Vestre Landsret.

Et vidne, som overværede hændelsen, har til politiet forklaret: "De 2 forurettede (E. [klageren] og P.) var i et større mundhuggeri med en 4-5 andre unge mennesker. Den ene forurettede, der var iført en sort kasket (forurettede E.), var ret aggressiv og begyndte at 'dele øretæver ud', da mundhuggeriet lidt efter endte med slagsmål. På dette tidspunkt var begge parter (forurettede E og P) på den ene side og de øvrige på den anden, alle lige gode om slagsmålet. Der var således ingen egentlige forurettede efter vidnets vurdering. Pgl. med den sorte kasket (E.) var ret aktiv, idet han delte flere slag ud – bl.a. gik det ud over en kraftig lyshåret ung mand (identificeret som værende sigtede: J.B.N.), der fik nogle slag. Der var også en af de andre, der fik nogle slag af den kasketklædte (E.). Den 'anden' forurettede var ligesom i starten med på 'balladen', men blev tilsyneladende lidt efter klogere, idet han herefter stort set kun beskæftigede sig med at forsøge at dæmpe gemytterne, bl.a. hos kammeraten (forurettede E.). Vidnet gik på et tidspunkt også ind og forsøgte at få pågældende med kasketten (forurettede E.) til at dæmpe sig, men fik et afvisende svar. Det virkede som om, at den kraftige med kasketten (forurettede E.) havde så meget overtag, at vidnet mente, at de andre – selvom de var adskillige flere – ikke kunne have klaret ham, hvis de ikke havde fået forstærkning. Forstærkning fik de imidlertid – og det gik helt over gevind. Indtil forstærkningen kom, mente vidnet, at episoden udelukkende kunne betragtes som et 'almindeligt slagsmål', hvor ingen led unødig stor overlast. Der blev givet og taget på begge sider. Den ene af deltagerne (modparten til de forurettede E. og P., var en yngre mand: ca.

17-18 år, spinkel af bygn. Ikke så høj. Iført brunlig kortærmet t-shirt. Pgl. løb pludselig afsted ad Torvegade mod Bredgade. Kort herefter returnerede han, og var denne gang i følgeskab med en lidt ændre person (den i rapporten nævnte B), der resolut kom løbende e og smed sin jakke på vejen, hvorefter han løb hen til den kraftige med kasketten (forurettede E.), der kraftigt blev slået i jorden. Den pågældende (B) så helt vild ud i ansigtet. Han løb resolut hen til ham med kasketten (E.) – og sammen med bl.a. den kraftige lyshårede (sigtede B.N.), fik han væltet den kasketbeklædte om på jorden, hvorefter han (E.) blev både sparket og slået ret så kraftigt af både B.N. og B., men også den yngre mand, der havde hentet B, var også med til at sparke den liggende (E.). På et tidspunkt råbte B.N. til den liggende: 'Har du så fået nok'?"

Én af de senere sigtede i sagen, G.H., har i afhøringsrapport af 11/2 1998 til politiet forklaret følgende, idet bemærkes, at klageren benævnes ”den store”: ”Sigtede, mødte i dag på herv. politistation efter forudgående tilsigelse. Han blev forelagt sagens omstændigheder i fornødent omfang, hvorefter han **tilstod** at han havde deltage i voldsudøvelsen mod én af de 2 forurettede i sagen, ligesom han tilstod, at det var afhørte, der havde ringet efter forstærkning fra sin mobiltlf. Om de nærmere omstændigheder forklarede sigtede, at han den pgl. aften havde været i byen sammen med de medsigtede, J.B.N., R.D. og D.O. De havde været rundt i byen på forskellige værtshuse og sluttede nu af på værtshuset ’G. og G'. På et tidspunkt bemærkede sigtede, at de andre 3 medsigtede havde forladt værtshuset. Sigtede gik udenfor og fandt dem i diskussion med 2 personer, som sigtede havde fornemmelse af kom fra Vejle. De diskuterede fodbold. På det tidspunkt havde sigtede fornemmelse af, at klokken var omkring ved en 01-tiden. Sigtede interesserer sig ikke for fodbold, hvorfor han returnerede på værtshuset. Senere vendte J., R. og D. tilbage til værtshuset, hvor de alle 4 opholdt sig til omkring ved en 03:30-tiden, hvor J., R. og D. forlod stedet og gik i forvejen. Sigtede blev yderligere et par minutter, idet han skulle drikke ud, hvorefter han gik efter de 3 andre. Da sigtede kom op på Rådhuspladsen, bemærkede han, at R., J. og D. atter havde mødt ’de 2 fra Vejle’. De var nu i en voldsom diskussion. Diskussionen udartede sig hurtigt til noget skubberi og egentlig slagsmål. Den ene af ’de pgl. fra Vejle’ var en stor kraftig person, der var meget aggressiv. Han havde tilsyneladende tildelt R. nogen på hovedet, idet R. havde tydelige mærker i ansigtet efter slag. Sigtede havde indtryk af, at pågældende også havde haft fat i J. Den lille ’af de 2 modstandere’, forsøgte hele tiden at dæmpe

gemytterne, bl.a. hos sin kammerat, der hele tiden var meget aggressiv. Bl.a. lovede 'den store' dem alle sammen på øretæver i B..gård, hvor de bare kunne gå med over. Sigtede ville hjælpe sine kammerater, som han mente var ved at få tæv. Sigtede var selv i tvivl om, hvorvidt de kunne klare 'den store af dem', hvorfor sigtede besluttede at ville ringe efter sin onkel (medsigtede J.H.), som de tidligere havde mødt om aftenen i byen. Foreholdt tidspunktet fra Teledanmarks 'specifikationsliste', erkendte han, at de aktuelle tidspunkter 03:38 og 03:41 godt kunne passe som værende de tidspunkter, hvor han havde tilkaldt J.H. J.H. besvarede telefonen fra K.H..vej, hvor han opholdt sig hos Jeannie. Sigtede kunne ikke lige huske, hvad han havde sagt til J.H., men han havde formentlig bedt ham om at komme og hjælpe dem i en fart. Foreholdt de forurettedes forklaring om, at han på et tidspunkt havde sagt til 'den lille af modstanderne', at såfremt han ikke fjernede sin kammerat hurtigt, så ville de få nogen på hovedet, erkendte han dette. På dette tidspunkt havde sigtede haft i tankerne at få fat i J.H. Der gik så en 5-10 minutter før J.H. ankom. Foreholdt personen, der løb J.H. i møde, oplyste sigtede, at det var ham, der var løbet om i T..gade/B..gård, hvor han mødte J.H. De løb begge tilbage til Rådhuspladsen, hvor J. ikke tøvede, men øjeblikkeligt løb hen til 'den store' og slog ham nogle gange med knytnæve i ansigtet. Sigtede koncentrerede sig nu om 'den lille', som af sigtede blev tildelt nogle slag (ca. 3 i ansigtet). Sigtede så ikke nøjagtigt, hvad der foregik ovre ved 'den store', som de andre nu havde fået lagt ned. Sigtede så i hvert fald, at både J., R. og D. både slog og sparkede på 'den store', der lå ned. Det var sigtedes indtryk, at J.H. ikke deltog i slagene og sparkeriet, da pågældende lå ned. J. havde udelukkende slået på pågældende, da han stadig stod på benene. Det blev vildere og vildere og på et tidspunkt råbte sigtede (afhørte) til dem, at nu måtte de stoppe. Sigtede mente også, at J. på et tidspunkt besindede sig og råbte – henvendt til de andre – at nu måtte de stoppe. Da de gik fra Rådhuspladsen, lå 'den store' helt ubevægelig på jorden. Herefter forlod de Rådhuspladsen og gik i samlet trop om på L. i L..gade, hvor de drak en øl. Sigtede er i tvivl om, hvorvidt R. var med. De var nok alle i tvivl om, hvor galt det var gået med 'den store' og var klar over, at de nok var gået lidt for vidt."

Anklagemyndigheden rejste straffesag mod 5 personer, heriblandt G.H. samt J.H. for legemsangreb mod klageren samt hans kammerat. Af udskrift af dombogen for Vestre Landsret fremgår bl.a.: "DOM afsagt den 2. juni 1999 af Vestre landsrets 4. afdeling i ankesag S-2540-98 … Den indankede dom er afsagt den 25. august af Retten i K.., 2.

afdeling. … Landsretten udtaler: Det lægges til grund, at det slagsmål, som var opstået mellem de tiltalte J.B., R.D., G.H. og D.O. på den ene side og A.E. [klageren] og P.P. på den anden, var afsluttet, da det begivenhedsforløb, som er omfattet af tiltalens forhold 1, blev indledt. Efter de forklaringer, der er afgivet såvel af de tiltalte som af de 3 vidner, lægges det herefter til grund, at tiltalte J.H., der var blevet tilkaldt for at hjælpe de øvrige 4 tiltalte under den episode, som var opstået mellem disse tiltalte og A.E. og P.P., ved sin adkomst til stedet tildelte A.E. flere slag i hovedet, og at A.E. herefter faldt om på jorden. Efter de lægelige oplysninger og de forklaringer, der er afgivet af de 3 vidner, og som i et vist omfang også støttes af de tiltaltes forklaringer, kan det endvidere anses for bevist, at de tiltalte herefter tildelte A.E. adskillige slag og spark på kroppen og i hovedet, hvorved A.E. mistede bevidstheden. … Da forholdet bl.a. omfatter adskillige slag og spark i ansigtet og i hovedet på en person, der var slået i jorden, og som havde mistet bevidstheden, findes det at burde henføres under straffelovens § 245, stk. 1. Det tiltrædes, at straffene for J.N.F. og J.H.'s vedkommende tillige er fastsat i medfør af straffelovens § 247, stk. 1."

Selskabet meddelte i skrivelse af 1/3 1999 klageren afslag på forsikringsdækning.

Klagerens advokat anmeldte klagerens økonomiske krav til Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser. I dette nævns skrivelse af 17/11 1999 til advokaten fremgår bl.a.: "Ved skrivelse af 23-06-99 og 01-09-99 har nævnet i medfør af § 7, stk. 1, i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser henvist Deres klient til at søge udgift til tandbehandling som følge af tilskadekomst den 14-11-97 dækket gennem en på skadestidspunktet eventuel tegnet ulykkesforsikring. Efter den anførte lovbestemmelse kan Erstatningsnævnet ikke yde erstatning, såfremt skaden dækkes fra anden side, fx forsikring. Ved skrivelse af 10-11-99 har De til nævnet fremsendt fornyet ansøgning om erstatning og har henvist til kopi af skrivelse af 01-03-99 fra Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s til Deres klient, hvorefter selskabet afviser at anerkende erstatningspligten, idet selskabet har lagt til grund, at skaden er sket ved deltagelse i slagsmål. Da forsikringsselskabets afslag ligger forud for Vestre Landsrets ankedom af 02-06-99, skal nævnet under henvisning til denne dom – hvorefter 5 gerningsmænd er fundet skyldig i vold mod Deres klient efter straffelovens § 245, stk. 1, *efter at et slagsmål var ophørt* – i medfør af § 7, stk. 1, i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser på ny henvise

Deres klient til at søge udgift til tandbehandling dækket gennem sin ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 gs. Afslår Deres klients ulykkesforsikring fortsat at dække skaden, bør afgørelsen indbringes for Ankenævnet for Forsikring."

Efter at have gennemgået sagens akter meddelte selskabet i skrivelse af 19/1 2000 advokaten: "Vi skal meddele, at vi fastholder vor afvisning af skaden. Vi er opmærksomme på, at Landsretten i straffesagen har opdelt begivenhedsforløbet, således at det slagsmål, der var opstået mellem de tiltalte på den ene side og Deres klient og P.P. på den anden side, var afsluttet, da det begivenhedsforløb, der er omfattet af tiltalens forhold 1, blev indledt. I forsikringssagen må det imidlertid lægges til grund, at Deres klient har deltaget aktivt i et slagsmål, og dermed er en objektiv undtagelse i forsikringen realiseret. Det er i den forbindelse uden betydning, at slagsmålet udviklede sig som sket og til et forhold, der er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1."

I klageskrivelse af 30/1 2000 til nævnet har klageren bl.a. anført: "Jeg mener bestemt ikke, at forsikringsselskabet er berettiget til at afvise mit erstatningskrav under henvisning til slagsmål. Det fremgår klart af Landsrettens dom, at Landsretten har lagt til grund, at det slagsmål, som jeg var involveret i, var afsluttet og at jeg efterfølgende blev overfaldet og at det er i forbindelse med dette efterfølgende overfald, hvor jeg blev sparket og slået på kroppen og i hovedet, at jeg har fået min tandskade."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**1 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN** Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Hvis det fremgår af policen, dækker forsikringen tillige dagpenge som følge af ulykke. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge. … **2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE** … 2.7.7 Deltagelse i slagsmål."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den skade, der er tilføjet klageren, er en ikke upåregnelig følge af hans aktive deltagelse i et slagsmål, og at skaden derfor ikke er dækket under ulykkesforsikringen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard